

Κ

Β

- τὰ τῶν μορίων πάχε, οὔβο) κολμὴν πάχε. πόσω μᾶλλον. κολμὴν οὔβο. πόσω οὖν.
- Κόλβ. ἐπὶρ. πόσον, ὥς.
- Κολένο, α. γόνυ. (ιδεῖ καὶ τὰ ἐν τῷ πρεκλανάκῳ). 2) = πλέμα.
- Κονεπιτάτελ, α. ἄρσ. ἵππο-τρόφος, ἵπποχόμος.
- Κονεριστάνιε, ἱά. οὐδ. ἵππο-δρομία. (καὶ ἀναχλελυμ. κόν-σκε ριστάνιε).
- Κονέιχ, η. ἄρσ. τέλος, τέρμα, πέρας. 2) = κρᾶν.
- Κονέχньй, α, οε. ἐπιθ. τελευταῖος.
- Κονέчнѣ. ἐπὶρ. ὕστατον, ὕστατα, πανύστατον, πανύστατα, τελευταῖον, ἐν ταῖς ὑστάταις, ἐν ταῖς ἐσχάταις.
- Κονέчнw. ἐπὶρ. τελευταῖον, τὸ τελευταῖον, τελευταῖα, τὰ τελευταῖα.
- Κονόβз, α. ἄρσ. = κοτέλз.
- Κончина, βι. θηλ. συντέλεια, τέλος, πέρας. 2) = скончание = смѣртъ.
- Κόνь, ἄ. ἄρσ. ἵππος.
- Κοπάю, еши. κοπάχз. σκάπτω, ὀρύσσω.
- Κοпѣйникз, α. ἄρσ. δορυφόρος,
- λογχοφόρος, αἰχμοφόρος, κοντοφόρος. = κοπίенόецз. 2) λογχοποιός, δορυξός.
- Κοпѣйный, α, οε. ἐπιθ. (κτητ.) ὁ τῆς λόγχης, τοῦ δόρατος. 2) δορατιαῖος, λογχαῖος.
- Κοпѣ, ἱά. οὐδ. λόγχη, δόρυ.
- Κοпійный, α, οε. ἐπιθ. = копѣйный.
- Κοпѣито, α. οὐδ. ὀπλή, χηλή.
- Κορά, βι. θηλ. φλοιός.
- Κοравѣлникз, α. ἄρσ. = корά-бленикз.
- Κοравѣлный, α, οε. ἐπιθ. = корάблєный.
- Κοράбленикз, α. ἄρσ. ναύτης, ναυτικός.
- Κοράблєный, α, οε. ἐπιθ. (κτητ.) ὁ τοῦ πλοίου, τῆς νηός. ναυτικός.
- Κοράбль, βλά. ἄρσ. ναῦς, πλοῖον.
- Κορέніе, ἱά. οὐδ. (ἀθροιστ.) ρίζαι. (καὶ πληθ. корєніа. τὸ αὐτό).
- Κόрень, е. ἄρσ. ρίζα. Шѣзз корєне. ἐπιρρήματ. ριζόθεν, ἐκ ρίζης.
- Κορмілица, βι. θηλ. ἡ τιθήνη, ἡ τιθηνός, ἡ θηλάζουσα, ἡ τροφεύουσα. 2) = кормиτελ-